

FÍGGJARLÓGARVIÐGERÐIN Á TINGI

Undir fyrstu viðgerð segði P. M. Dam m. a.:

Skilji at tað er torført at leggja fíggjarlóg í hesum tíðum. Hann má renna fastur, ið ikki tekur allar tættir við, men einans er innstillaður at spæla hin gamla konservativa leikin, ið var at halda alt burtur frá tí almenna úttan lógarsmiðið, ið var at festa rættin ella órættin hjá tí múgvandi.

Og landsstýrið og stjórnarflokkarnir hava hesa gomlu hugsanina. Heildin er gloymd. Hin vinnandi maðurin er gloymdur, tí leggja okkara bestu skip í dag. Skip, ið kundu vunnið milliónur. Tí gongur ein partur av okkara arbeiðandi fólki arbeiðsleyst.

Teir menn, ið skjóta frá at fáa teir einstaku faktorarnar at virka saman, so einki hjólið verður at standa stilt, teir skuldu aldri sitið á stjórnarpöllum í hesum vandatíðum.

Okkara heiðraða landsstýri ber seg soleiðis at. Tað og stjórnarflokkarnir eiga ongan rætt at sita.

Skal ikki taka í hvønn einstakan inntöku- og útreiðslutátt, men bara nerta við nakrar, ið landsstýrisins uppskot hava svikið skammiliga.

Fyrst er at nevna kolagrevsturin.

Vanligt var, at 80.000 stóðu til hetta útreiðslusparandi arbeiði. Men so setti landsstýrið, ið situr, tað niður í 50.000. Og nú hevur tað unnað hesum stórvirki einans 25.000.

Hetta er óforsvarligt, táð vit vita, hvussu nógv kolagrevsturinum tørvar júst nú.

Tað má vera meiri enn sárt hjá teimum monnum, ið hava liggið og liggja inni í fjallinum og høgga kol, at siggja og uppliva, hvussu lítið teirra arbeiði verður virt og varðveitt av landsins kosnu monnum. Fyrst loyva teir útlandskum koli og koks at troðka tað føroyska burtur av marknaðinum her á landi. Síðani sleppa teir kolagrevstrinum uppá fjall við at minka studningin niður í einki.

Tað er at vóna, at fíggjarnevndin tekur sær um reiggj. Formaðurin fyri hesi nevnd er sjálvur úr einum kolaplássi. Er hann, sum vanligt er við fíggjarnevndarformanni, spurdur til ráðs, táð fíggjarlógin er gjørd?

Tað næsta, ið er at taka í, er

studningurin til neyðsynjarmál.

Vit minnst, at stjórnarflokkarnir lovaðu so dýran og dyggiliga, at 15 prosentis tollurin einans skuldi verða nýttur til at lækka prísirnar uppá neyðsynjarvörurnar. Men hvat gera teir góðu harrar nú. Tær 808.500 av hesum tolli, ið vóru nýttar til príslækkan í fjór, eru settar niður í 408 túsund. Hetta rakar við lít tann minna mannin við teimum mongu börnunum.

Hin triði spurningurin, ið stingur í eygunum, er skerjanin av samferðslumálunum:

I móti lyfti og játtan tingsins hevur stjórnin uppskot um, at pláss sum Eiði (ein knýttur nevi aftrat knas-ingini av Eiðiskolli), Leirvík, Porkeri og fl. einki havnaarbeiði skulu fáa gjørt. Um 300.000 taka teir frá hesum plássum.

»Smirile hava teir strokið á fíggjarlógini. Hann skal so væntiliga verða seldur og Suðuroyggin sleppt uppá fjall, beinskerd í sambandi sínum við hinar oyggjarnar. Hetta er so grov og órættvís gerð ímóti Suðuroyingum, at teir eru meiri enn tolnir, at teir ikki í öði reisa seg ímóti í hvussu er teimum umboðsmonnum teirra, ið eru fyri hesi skemdargerð. M. Holm, Kr.

Djurhuus og A. Djurhuus máttu sitið við kvaldari samvitsku.

Lönjavnin til fiskimenn.

I fjór kvetti meirilutin seg frá allari hjálp til fiskimannsins lönjavnin og forskotsgrunn.

Har stendur so statt ikki eitt oyra til fiskimenninar.

Hetta var og verður ein óbøtilgur skammablettur á afturhaldsflokkarnar.

Byggjgrunnurin, ið einaferð stóð á fíggjarlógini við 800.000, fór í fjór niður í 200.000, og er nú strokin.

Har brustu allir dreymir um kost- og studentaskúla, landssjúkrahús.

Men ein útreiðsla stingur í eyguni: 600.000 kr. á fíggjarlógina til eina luksustelefon í Havn. 2 milliónur tóku teir millum annað frá Eiðismonnum, Lørvíkssingum, Porkeningum o. ø. thavnepeningurin av marshallhjálpi.

ini) til hetta luksusið.

Samstundis sum landsstýrið og stjórnarflokkarnir sýna hetta ófatiliga oyðslusemi, kyppa teir havna- og vegaarbeiði niður í einki, sleppa vinnulivinum uppá fjall, sýta hjálp til skipafloktan at verða gjørdur ístand, so hann kann koma út at leggja inn til fiskimenn og arbeiðsmenn og landið í síni heild.

Onnur útreiðslan, ið stingur í eyguni, er hin óðiligi vøkstur á umsitingarútreiðslunum.

Eitt fantastiskt hegni okkara landsstýrið hevur til at fáa umsitingarkavabóltin at rulla.

Forvitnisligt at samanmett umsitingarútreiðslurnar, táð landsnevndin gamla ráddi fyri borgum, við útreiðslurnar í dag. Tá vóru allar tær sakir, ið landsstýrið nú hevur í hondum, og fleiri aftrat, undir landsnevndarinnar umsiting.

Arbeiðsloysi og arbeiðsloysisstudningur

Mikudagin hin 27. august hevur »Dimmalætting« eina langa oddagreini við yvirskriftini »Hvem er min næste?«

Soleiðis sum yvirskriftin eisini vísir er hetta ein prædika og lítið annað.

»Dimmal.« heldur eina prædiku fyri teimum arbeiðarum, sum hava arbeið og fortelir teimum, at teir hava skyldu at hjálpa teirra arbeiðsleysu starvsfeløgum. Hetta skal eg koma aftur til seinri. Fyrst verði eg noyddur at lata »Dimmalætting« vita, at hon minnst skeivt, at eg havi lopið á hana. Sannleikin er tann, at »Diml.« skrivaði um arbeiðsloysi bæði eina, tvær og kanska tríggjar ferðir, áðrenn undirritaði svaraði.

Orsökini til, at eg ikki legði í at svara, fyrr enn »Dimmal.« beinleiðis leyp á javnaðarmenn var tann, at »Dimmal.« skrivaði til arbeiðarar, og eg helt, at tað tessvegna er Føroya Arbeiðarafelag, ið eigur at taka stóðu her áðrenn vit sum politikkarar kunna taka nakra avgjörða stóðu; tí tað, ið »Dimmal.« fórdi fram var ein áheitan á teir arbeiðarar, sum hava arbeiði, um at lata ein part av teirra lön til teirra arbeiðsleysu kammeratar. Eitt tilíkt mál hevur fleiri síður, av teim eru tvær sum eg her vil nerta við fyrst og fremst, eg komi til hinar seinri. Onnur síðan er, at tey arbeiðsleysu treingja til stuðul, og hesa síðuna

kunnu vit sjálvandi öll verða heinanvegin samd um; men hin síðan er tann, at arbeiðarar skulu lata nökur prosent av lönini hvørja ferð, teir fáa teirra lön.

Áðrenn undirritaði kann taka avgjörða stóðu til hesa síðuna av sakini, má eg vita, hvussu mong prosent ið arbeiðarar skulu lata. Ella við öðrum orðum, eg vil vita hvussu margar krónur hann tá hevur eftir til at fæða og klæða sína konu og børn fyri og um tað, ið eftir er, er nóg mikið til húsarhaldið, klæðir og so framvegis.

Tessvegna helt eg meg kvirran og eisini vegna tess, at öll, sum fylgja við í politikki, eru greið yvir at javnaðarmenn altíð eru fúsir at styðja eitt tilíkt mál, um vit halda, at vit kunnu gagna teimum arbeiðsleysu og ikki samstundis skerja hinar arbeiðsmannainntøkurar so mikið, at teir eisini koma at liða neyð, tí so er einki vunnið.

Tað er eisini almannakunnugt, at javnaðarmenn ferð aftaná ferð á Føroya Lögtingi hava framsett uppskot til at avhjálpa arbeiðsloysinum. Arbeið til allar hendur á landi og á sjógvum hevur altíð verið og er framvegis eitt tað fremsta á okkara virkisrá. Um hetta hava vit talað og skrivað bæði á Lögtingi og úttan fyri tingið, og harfyri helt eg meg kvirra.

an, inntil »Dimmal.« skrivaði eina álopsgrein á javnaðarflokkin og helt at tað var lögið, at »Føroya Sosial Demokrat« ikki skrivaði um hetta týðningarmikla mál. Tá tók undirritaði til pennin og skrivaði grein við yvirskriftini: »Haló, haló, Dimmalætting! Sosialurin svarar.« Tá tagdi hin gamla »Dimma.« — Eg skrivaði so aðru grein, og nú kemur hin gamla við hesum orðum: »Paa Socialdemokratiets vegne væltede J. H. Danbjørg sig over »Dimmalætting« og sambandspartiet af fornærmelse over, at man der øjensynligt var ude efter at friste den færøske arbejdermasse til at falde paa knæ for den sorteste reaktion.«

At undirritaði gav eitt hampuligt aftursvar á eitt álop á javnaðarflokkin, sigur »Dimmal.« er at »vælte sig over »Dimmalætting« av tí, at eg var bangin fyri, at »den færøske arbejdermasse ville falde paa knæ for den sorteste reaktion.«

At eg óttist fyri at arbeiðarar falla á knæ av gleði yvir ein peningastuðul, sum teir sjálvir skulu rinda aftrat öllum tí ræðuliga skatti og tolli, sum »den sorteste reaktion« dýkir á herðar arbeiðaranna, nei, tað geri eg ikki. Arbeiðarar munnu óivað hava fingið eyguni upp fyri, at »den sorteste reaktion« má rekast út úr Landsstýrinum og burtur av tingi so skjótt sum val verður aftur. Trýr »Dimmalætting« at hennara propaganda við hjálp til arbeiðsleys kann hjálpa »den sorteste reaktion« so má hin gamla »Dimma« trúgva um aftur.

Tað var alto »Dimmal.«, sum gjørdi álop á javnaðarflokkin — og ikki umvent; men hon er jú so gomul, at tað er einki lögið, um hon plágast av tí, sum Danir nevna »hukommelsestab.« ið helst man vera nakað í ætt við barndömi, og tað verður fyrigivið.

J. H. Danbjørg.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Føroya Krigstrygging... telf. 372
Føroya Brunatrygging... telf. 372

Føroya Sjóvatrygging... telf. 372
Føroya Vanlukketrygging telf. 221

Vit tryggja:

**Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs
bilar o. a.**

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egna trygging -